

"המחשב יודע הכל"

מתוך "נפלאות הבריאה"

עורך ומלקט ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

המחשב יודע הכל

למשטר הסיני של שי ג'ינפינג יש עיניים מלוכסנות ומבט שרואה הכל: החל מצבע שרוכי הנעליים שלכם וכלה במה שאתם מתכננים לעשות מחר * אם חשבתם שהקורונה היא הדבר ההרסני ביותר שיצא מסין, חכו עד שתפגשו את הבינה המלאכותית השולטת בחייהם של מאות מיליוני אזרחים * ברוכים הבאים למשטר הטכנו-טוטליטרי הראשון בעולם

הרב אליעזר אייזיקוביץ

ברוכים הבאים לקשגר, העיר העתיקה השוכנת בקצה דרך המשי, בואכה הרי טייאן שאן האדירים. עבור עוברי הדרכים שחצו בימי קדם את המדבריות וערבות העשב האינסופיות של מרכז אסיה, חומותיה של קשגר היו הסימן הראשון לכך שמסעם הארוך מתקרב לקיצו, שלא ירחק הדרך ורגליהם ידרכו על אדמתה של קיסרות סין המהוללת.

גם בימים אלה קשגר עדיין מקדמת את פני מבקריה בשווקים מלאי סחורות, רחובות ססגוניים, וחומות עתיקות. אך בעוד המבקר מתבונן בנופיה האקזוטיים של העיר - העיר מביטה בו בחזרה דרך מאות אלפי עיניים דיגיטליות.

והיא לא רק מסתכלת עליו.

היא גם מנתחת כל תנועה שלו באמצעות אלגוריתמים חכמים; מנחשת את כוונותיו ואת צעדיו הבאים; ואוספת עליו אינספור פיסות אינפורמציה – מצבע החולצה החביבה עליו ועד לשמות האנשים איתם הוא מרבה לעמוד בקשר. קשגר רוצה לדעת את כל מה שאפשר לדעת על כל אחד מ-720,000 התושבים שחיים בה, בפירוט מקסימלי. כולם ברגים זעירים במכונה הטכנו-טוטליטרית הגדולה בעולם מבית היוצר של מנהיג סין שי ג'ינפינג.

אם חשבתם שהקורונה היא הדבר ההרסני ביותר שיצא מסין, חכו עד שתפגשו את הבינה המלאכותית השולטת בחייהם של מיליוני אזרחים. היום זה קורה בחבל שינג'יאנג במערב סין - מחר אולי בכל העולם כולו.

מה מבקש שי ג'ינפינג לדעת עליך? את הכל: את צליל הקול שלך, את הבגדים שאתה רגיל ללבוש, היכן אתה נוהג לערוך קניות, מה כמות החשמל שאתה צורך בביתך, האם אתה נכנס הביתה דרך הכניסה הקדמית או האחורית, מה בדיוק סל הקניות הממוצע שלך והאם חרגת ממנו לאחרונה, היכן הייתה ועם מי נפגשת, האם מישהו אחר נוהג ברכב שלך, מה הם הזמנים המדויקים ביממה שבהם הטלפון שלך מופעל או מושבת, את תבנית רשתית העין שלך, וכן – גם את ההרכב הכימי של הרוק שלך. למה לא? אם כבר - אז כבר.

אין גבול לתאבון הסיני לאינפורמציה אישית, וכל המוסיף הרי זה מסובך.

אזרחי קשגר הם שחקנים אנושיים בניסוי המחשב הגדול בתבל השולט בחייהם וחורץ את גורלם. רק כדי לסבר את האוזן, במאגר המידע הפלילי הלאומי של האף-בי-אי האמריקני היו שמורים בשנת 2018 רק 19 מיליון רישומים על כלל אזרחי ארה"ב. לשם השוואה, במחשבים של CETC, חברה ממשלתית סינית הניצבת בחוד החנית של טכנולוגיית המעקב האזרחית, נשמרים 68 מיליארד רישומים העוסקים באזרחי קשגר בלבד.

הסלוגן של אחת מחברות המעקב הסיניות המובילות מדבר בעד עצמו: "אם מישהו קיים – יהיו עקבות; ואם קיימים קשרים – תהיה אינפורמציה".

כלוב שקוף

הכניסה לכלוב הווירטואלי של קשגר מתחיל בביתנים קטנים הניצבים לצד כל דרכי הגישה לעיר. הם נראים כמו הביתנים המשמשים במקומות רבים בעולם לתשלום אגרת כביש, רק שכאן במקום לאסוף מטבעות הם אוספים מידע אישי.

הנוסעים נדרשים לצאת מרכביהם ולשרך את רגליהם לשערים אוטומטיים, היכן שהם מעבירים בחריץ את תעודות הזהות המגנטיות שלהם. "ראש למעלה!" נשמע קולה המכני של המכונה, בעוד מצלמות מתעדות את פרצופו של הנוסע מכמה זוויות תחת עינם הפקוחה של שוטרים חמושים.

לעיתים, כתנאי למעבר, ידרשו השוטרים גם טביעות אצבעות, סריקת רשתית או דגימת דם קטנה. הם גם עשויים לדרוש את מכשיר הטלפון של הנוסע ולהעתיק את תכולתו למאגר מידע ממשלתי, היכן שאלגוריתמים חכמים ירחיחו את תכולתו וינסו לזהות דפוסי מידע מעוררי חשד.

הכניסה לעיר איננה המקום היחיד בו צפויים התושבים להיתקל בעמדות הבידוק הדיגיטליות. עמדות דומות מותקנות בכניסה לבנקים, פארקים, בתי ספר, תחנות דלק ומסגדים. כרטיסי הזהות החכמים נדרשים גם לרכישת סכינים, דלק, טלפונים, מחשבים, ואפילו סוכר.

קשגר, כמו ערים רבות בחבל שינג'יאנג, חולקה לריבועים שבכל אחד מהם חיים כחמש מאות בני אדם. במקרה של קשגר הדבר היה כרוך בהרס החלק העתיק של העיר ובנייתו מחדש לאחר שהשלטונות הגיעו למסקנה שמבוך הסמטאות המעוקלות של העיר העתיקה מעניק לאזרחים יותר מדי הזדמנויות להסתיר את מעשיהם מעינו הפקוחה של האח הגדול. על כל ריבוע אחראית תחנת משטרה, שנדרשת לבצע מעקב מדוקדק אחר כל אחד מהאנשים תחתיה – לאן הם נוסעים, מה הם קונים ועם מי הם מדברים.

ההיקפים של הפעילות הזו עצומים. בבירת המחוז אורומצ'י, עיר המונה כ-3.5 מיליון איש, רשת של 10,000 מחסומים משטרתיים מבצעת כ-6 מיליון זיהויים בכל 24 שעות. מלבד המחסומים, ברחבי הערים מותקנות גם מאות מצלמות, רבות מהן עם

תוכנות לזיהוי פנים או זיהוי לוחיות רכב. אלה מאפשרות למרכזי פיקוד משטרתיים לעקוב באופן שוטף על כל חלקי העיר ואף להשוות בין הנהג לבין לוחית הרישוי בשביל לקבוע אם מישהו נוהג ברכב לא שלו.

המצלמות מוצבות בנקודות אסטרטגיות לא רק ברחובות העיר אלא גם בתוך מבנים: בחנויות, בחדרי הלובי של בתי מלון, בבתי ספר ובתוך מסגדים. אין רגע שבו האזרח לא נמצא מתחת לעדשה.

"מלבד המטרה המעשית של זיהוי מי שמוגדרים כאויבי המדינה יש למנגנון האדיר הזה גם מטרה פסיכולוגית," אומר וונג לישיונג, סופר שכתב על מדינת המשטרה הסינית. "המטרה היא להטיל אימה – לגרום לאנשים להבין שכל פינה בחייהם שקופה לעיני הרשויות כך שאין להם טעם לשמור סודות".

חומות נחושת ורשתות שמים

לא במקרה הפך חבל שנג'יאנג למגרש ניסויים ענק שבו חברות הייטק סיניות קיבלו מהשלטון יד חופשית ליצור את הדור הבא של הדיקטטורה הטכנולוגית.

עם שטח של מיליון וחצי קמ"ר ואוכלוסיה המונה 21 מיליון נפש, שנג'יאנג שוכנת בקצה המערבי ביותר של סין היכן שהיא נושקת לחבלי הארץ הטורקמניים של מרכז אסיה. בשונה מיתר שלושים החבלים המרכיבים את סין המודרנית, המאוכלסים בבני האן מלוכסני עיניים ודוברי מנדרינית, בשנג'יאנג התקיים עד לא מכבר רוב מוסלמי-טורקמני דובר ערבית של בני העם האויגרי.

לשלטון המרכזי בבייג'ינג חשובה השליטה בשנג'יאנג מסיבות שונות: בכלל חשיבותו להגנה על מרכזי האוכלוסין של סין השוכנים לאורך החוף המערבי; בגלל הגישה שהוא מעניק לאזורי הפנים של אסיה, חלק מרכזי בחזון "דרך המשי החדשה" של סין; ובגלל משאבי הנפט והגז הטבעי המצויים באדמתה ומספקים חלק בלתי מבוטל מצורכי האנרגיה של סין.

כדי להדק את השליטה בשנג'יאנג עודדו השלטונות את הגירתם למקום של מיליוני סיניים בני האן, ובמקביל ניהלה מלחמת חורמה לעקירת תרבותם של האויגורים. הדבר הוביל לגל טרור אויגורי: פיגועי תופת, חטיפת מטוסים, תקיפות סכינים. בתגובה קרא מנהיג סין שיין ג'ינפינג בוועידת המפלגה הקומוניסטית, להקים "חומות מברזל ונחושת" ולפרוש "רשתות מהארץ עד השמיים" בשביל לתפוס את הטרוריסטים.

אמר וגם עשה.

"המטרה היא לא רק לנטרל התארגנויות של טרור אויגורי, אלא לרסק את החברה האויגורית ולבטל את עצם קיומה", מסביר וונג לישיונג. "המטרה היא להפוך אותם

לאזרחים חילונים שלעולם לא יקראו תיגר על שלטונה המוחלט של המפלגה הקומוניסטית בסיין".

הורים אויגורים נדרשו להעביר את ילדיהם לבתי ספר בהם מלמדים בשפה המנדרינית בלבד, גילויים פומביים של התרבות האוגורית נאסרו, ומי שמבקר במסגד, מצמיח זקן או נמנע מאכילת חזיר – סימנים מובהקים של הדת המוסלמית – צפוי למצוא את עצמו יחד עם עוד כמיליון בני העם האויגרי הכלואים ב"מחנות חינוך מחדש", שם הם רוכשים "כלים לחיים מקצועיים פרודוקטיביים יותר", כפי שהמשרט הסיני מתעקש לתאר את המתרחש מאחורי גדרות התיל ומגדלי השמירה.

בתוך כך גילו הסינים כי טכנולוגיית המחשוב המודרנית מעמידה לרשותם יכולות דמיוניות שדיקטטורים בדורות עברו יכלו רק לחלום עליהם. "הפלטפורמה שלנו מתייחסת אל העיר כשדה קרב ונועדה ליישם רעיונות של מערכות סייבר צבאיות על בטחון ציבורי אזרחי", מסביר בגאווה וונג פנגדה, מהנדס בכיר ב-CETC. "במבט לאחור, אין ספק שהרעיונות הללו הקדימו את זמנם".

"מדינת המשטרה בשינג'יאנג שינתה באופן יסודי את היחסים בין היחיד והמדינה. לא היחיד מוגן מפני המדינה, אלא המדינה מוגנת מפני היחיד, " אומר בשיחה ל"משפחה" האנגליסט הבינלאומי ניצן דוד פוקס. "במדינה מתוקנת זכויותיו של היחיד מוגדרות ומוגנות על ידי החוק מפני כוחה של המדינה. המשטרה לא יכולה פשוט לפרוץ אליכם לבית ולהוריד את כל תוכן המחשב שלכם. היא צריכה הוכחות שיראו שאתם מהווים איום מספיק חמור בשביל לפגוע בזכות שלכם לפרטיות.

"בשינג'יאנג זה ההפך הגמור. כאן יש למדינה זכות למידע שלכם, לגוף שלכם ולחירות שלכם. מהתשתית הפיזית ממש של הערים ועד להתנהלות המשטרתית - כל אלמנט בסביבה של היחיד בשינג'יאנג משדר שהמדינה שולטת בו, לא להפך. אזרח אויגורי לא יכול לנוע ברחבי העיר שלו מבלי לעבור דרך מחסומים משטרתיים, בהם הוא נדרש לסרוק את תעודת הזהות שלו".

"ההתנהגות שלו מצולמת ונעקבת באופן שוטף – לאן הוא הולך, עם מי הוא מדבר, כמה חשמל הוא צורך והאם הוא קונה כמויות חריגות של סוכר במכולת השכונתית. מכשיר הסלולר שלו אינו רכושו – שוטרים יכולים להוריד את תוכן המכשיר כרצונם ואף לדרוש ממנו להתקין אפליקציה שמנטרת את כל ההודעות והשיחות שלו והגלישה באינטרנט. הוא לא יכול לגדל זקן ויסומן כחשוד אם יתעקש לאכול "חלאל" בלבד או לצום ברמדאן. זה לא שפוגעים לו בזכות לפרטיות – אין לו בכלל זכות כזו במדינת המשטרה של שינג'יאנג. מתוכן האינטרנט שלו עד הרוק שלו – אין לו דבר ששייך לו".

הבינה המלאכותית רואה הכל

מה שנומק בתחילה באילוצי המלחמה בטרור הפך מהר מאוד למודל לחיקוי עבור כל יתר חבלי סין, תמונת דיוקן מפחידה של עתיד דיסטופי שבו זרועות התמנון של הממשל המרכזי מגיעים עד לפרטים האישיים של כל אדם. החזון הזה הלהיב את שי ג'נפינג הרואה בו את המפתח להבטחת יציבות המשטר הקומוניסטי בסין מעתה ועד עולם.

כתבת תחקיר שהתפרסמה ב'ניו יורק טיימס' ניתחה מאה אלף מסמכים המתפרשים לאורך עשרים שנה, בעיקר מכרזים של גופים ממשלתיים שונים לאמצעים מעקב טכנולוגיים. התמונה העולה מהם מציירת תמונה אימתנית על האמצעים של מכונת המעקב האדירה הזאת, ועל יעדיה השאפתניים הנראים כאילו לקוחים מדמיונו הקודח של סופר מדע בדיוני.

נתחיל במצלמות - היסוד של מדינת המעקב הסינית. מתוך חצי מיליארד מצלמות האבטחה הקיימות בעולם, מחצית נמצאות בסין. מהמסמכים שהגיעו לידי העיתון עולה כי בחבל פוג'יאן, למשל, מותקנות שבעת אלפים מצלמות האוגרות בכל רגע נתון שניים וחצי מיליארד צילומים (פי שלוש מגודלו של מאגר הצילומים המזוהים הגדול ביותר של הבולשת הפדרלית בארה"ב!).

אבל מה שמרתק אף יותר מהממדים העצומים של פרויקט המעקב הסיני, זו המטרה שלו.

הסינים לא רוצים סתם לדעת מי עובר ברחוב מסוים בשעה כלשהי. הם רוצים להרכיב מסלול תנועה אופייני של כל אחד ממיליוני אזרחי המחוז, מה שיאפשר לאלגוריתם המרכזי לזהות כל סטיה מהמסלול הרגיל, דבר שידליק נורות אדומות במקומות הנכונים.

כדי לשפר את יכולת המעקב המערכת נדרשת לזהות באופן אוטומטי מה סוג וצבע הבגדים שלובש האדם, האם הוא מרכיב משקפיים, ולאיזה קבוצה אתנית הוא משתייך. המידע כולו נשמר במערכת לצורך הצלבה עם מידע עתידי.

בעוד מצלמות עוקבות אחר הנעשה במרחב הציבורי, חלק גדול מחייהם של בני אדם מתנהל בעולם המקוון ולכן הממשלה הסינית להוטה מאוד להניח את ידיה על המידע הזה. גישה למידע מקוון מעניקה למדינה מידע מדויק היכן נמצא אדם בכל רגע נתון, באילו תוכנות הוא משתמש, עם מי הוא מתכתב.

וכך, בעוד המצלמות עוקבות אחר האזרחים, אמצעי מעקב מקוונים המוסתרים בתוך המצלמות או מסווים כמו אנטנות סלולר תמימות, מנהלות מעקב אינטנסיבי אחר כל מה שקורה בתוך הטלפונים. סוג אחד של אמצעי מעקב כזה, המכונה "לכדן IMFI", משדר אות דמה המחקה את האיתות הנשלח על ידי אנטנות ממסר סלולריות. הטלפון הסלולרי של האזרח מתביית על הלכדן ומעניק לו גישה חופשית לכל התכולה הנמצאת בתוכו.

אמצעי מעקב אחר הקרוי "רחרחן WIFI", מנטר את התעבורה הסלולרית הזורמת בין מכשיר הטלפון לאנטנות המסר הסמוכות. בבדיקה שנערכה באחד הרחובות של קשגר נמצאו לא פחות מ-38 "רחרחני WIFI" לאורך קטע מרכזי אחד. המידע הזה עשוי לשמש את המשטרה בדרכים מגוונות. שימוש אחד שנחשף במסמכים היא תוכנה המזהה אילו סוגי תוכנות מותקנות על הטלפון. אם, למשל, מתברר כי מותקן בו מילון אויגורי-סיני ניתן לזהות כי בעל הטלפון הוא ממוצא אויגורי.

אם חשבתם שצילום מכל הזוויות וחיטוט בטלפונים שלכם ממצה את התיאבון של בייג'ינג – אתם טועים.

הממשלה גם סקרנית מאוד לדעת על מה אתם מדברים כשאינכם על הטלפון. לשם כך מותקנות בערים מיקרופונים מיוחדים המסוגלים להקליט שיחות מטווח של עד מאה מטרים (!). המיקרופונים משולבים בתוכנה לזיהוי קול המחוברת למאגר מידע המאפשר זיהוי של משתתפי השיחה לפי דפוסי הדיבור שלהם. באופן כזה דוד שי ג'נפינג הנחמד לא רק ידע היכן אתם נמצאים ומה אתם עושים, אלא גם על מה דיברתם. מומלץ אפוא שלא תתבדחו על חשבוננו. הוא תמיד מקשיב.

אבל גם זיהוי קול לא המילה האחרונה בטכנולוגיית המעקב. קולותיהם של בני אדם כמו גם הופעתם ופרצופיהם נוטים להשתנות עם הזמן ככל שהם מתבגרים ומזדקנים. נחוץ אפוא עוד משהו שיאפשר לזהות את האדם בכל תקופות חייו, ואולי גם לאפשר לזהות את הדורות הבאים. ואכן, המשטר הסיני משקיע מאמץ כביר באיסוף מידע ביומטרי על כמה שיותר תושבים וזה כולל טביעות אצבע, סריקת רשתיות ודוגמיות DNA.

באופן כזה - כפי שמסבירה בגאווה אחת מחברות הטכנולוגיה ביריד שהתקיים לא מכבר בשנחאי - ניתן להרכיב אילן יוחסין מפורט שיראה את הקשר המשפחתי בין כלל הנבדקים במערכת המעקב, ואף יסייע לגורמי החוק לזהות מי עבר באזור מסוים גם עם לא נקלט במצלמות או במיקרופונים.

"באופן אולטימטיבי מה שבייג'ינג שואפת לו הוא פרופיל מפורט ומדויק עבור כל אחד ממיליארד וחצי האזרחים במדינה", אומר לישיונג. "המטרה היא לחבר את המידע הזה לרשת אשראי חברתית שתאפשר למדינה לא רק לדעת מה כל אזרח עושה בכל רגע נתון אלא לשלוט בהתנהגותו באמצעות מערכת של עונשים ותגמולים התפורים אליו באופן אישי. השלב הבא הוא לנטרל מראש כל מה שעשוי לערער את הסטטוס-קוו הקיים ובכלל זה למנוע מראש "פשעים" כמו הפגנות ומחאות. זהו החזון הטוטליטארי בהתגלמותו".

המחשב חוזה את העתיד

עבור ין קווי, המייסד של חברת "מגווי", סטארט-אפ סיני מוביל בתחום הבינה המלאכותית, כל זה אינו מספיק. הוא חולם על מערכת שלא רק תנטר מה כל אחד

עושה בכל רגע נתון, אלא גם תוכל לחזות מראש מה אותו אדם מתעתד לעשות. נשמע כמו חלום בלהות דיסטופי? לא עבור ון קווי.

"אני רוצה לבנות מנוע חיפוש שיאפשר לתוכנה ללמוד את כל מה שיש לדעת על אדם מסוים וכך לחזות מה יהיו מהלכיו הבאים," הוא הסביר לפני חמש שנים במסיבת עיתונאים. "באופן כזה לאנשים הרעים לא יהיה היכן להסתתר. נוכל לתפוס אותם עוד לפני שביצוע העבירה יצא לפועל". ואז הוא הוסיף את המשפט המדאיג החביב על רודנים מכל סוג שהוא: "אם אתם אנשים שומרי חוק אין לכם מה לדאוג".

מאז שהמערכות של "מגווי" ושל חברה מתחרה בשם "היקוויז'ן" יצאו לדרכן, הן כבר הספיקו לעשות כברת דרך. היום המערכת מסוגלת לזהות שאדם מסוים מבלה יותר מדי זמן באזור תחנת רכבת ועל כן הוא חשוד להיות כייס. או שהיא יכולה לזהות ששלושה בני אדם מתקדמים לעבר פארק מסוים, אולי במטרה לערוך בו הפגנה, וכך לנטרל את האירוע עוד לפני שהוא התחיל.

אחת התופעות שמטרידות את הממשל הסיני הם מפגינים הנוסעים מהמחוזות לעיר הבירה בייג'ינג כדי למחות על כל מיני עוולות שנעשו בהם. המחאות הללו הן אומנם חוקיות בסין אך גורמות למבוכה פוליטית בקרב פקידי הממשל במחוזות וגם מפריעים לממשלה להציג חזות מושלמת של "סיפור ההצלחה הסיני". מדהים לראות אפוא עד כמה רחוק מוכנה המדינה להשקיע בטכנולוגיה כדי למגר את תופעת ההפגנות.

מסמכים פנימיים שהגיעו לידי הטיימס חושפים את יכולותיה של אחת התוכנות הללו.

האלגוריתם יוצר פרופיל מדויק המנתח את ההסתברות שאזרח מסוים יפגין בהסתמך על יחסיו החברתיים והמשפחתיים, על מעמדו הסוציו אקונומי, על דפוסי התנהגותו בעבר, ואפילו על הטמפרמנט שלו, כגון "פרנואידי", "קפדן", "קצר רוח, ו"חם מזג". "המערכת יוצרת התראה מוקדמת על רמת סיכון מוגברת במידה ומדובר באדם ממעמד חברתי נמוך שחוזה לאחרונה טרגדיה משמעותית," נאמר במפרט הטכני של האלגוריתם.

כך המשטרה יכולה להגדיר את התוכנה כך שתיתן התראה מיידית כאשר אדם בעל "ניקוד הפגנה" גבוה מתקרב לתחנת רכבת (אולי הוא מתעתד לרכוש כרטיס נסיעה לבייג'ינג?), מתקרב לאנשים בעלי פרופיל הפגנה דומה לשלו (אולי הם זוממים לקיים מחאה משותפת?), מתקרב לבנייני ממשל (אולי הוא יפגין?), או קונה בחנות בריסטול וצבע (אולי הוא זומם להכין שלט מחאה?).

מי שכבר חווה את המערכת על בשרו הוא אזרח סיני בשם ז'אנג יוקיה, שאף העז לספר על כך לכתב הטיימס.

ז'אנג, היום בן ה-74, מנהל כבר שנים קמפיין אישי בדרישה שהממשלה תשלם פיצויים להוריו בגין הסבל שנגרם להוריו בעת המהפכה התרבותית הידועה לשמצה

בסין. הוא טרבלמייקר המוכר היטב לשלטונות בגין ההפגנות הרבות שהוא מקיים מול בתים של בכירים בבייג'ינג.

לפני שנתיים הודיעה המשטרה כי רחובות הכפר שבו הוא מתגורר ירושתו במצלמות. שלא במפתיע שלוש מצלמות כווננו לעבר הבית שלו. מאז, הוא מספר, בכל פעם שהוא מנסה לנסוע לבייג'ינג הוא נתקל ב"תקלות מסתוריות", החל ממחסומים בלתי מוסברים בדרך לתחנת הרכבת ועד לכך שמכונת הכרטיסים האוטומטית בתחנה מתקלקלת בדיוק כשהגיע התור שלו.

"לו הייתי חי במדינה אחרת אפשר היה לומר עלי שאני פרנואיד, " אומר ז'אנג. " אבל בסין פרנויה היא צורת חיים".

בהפגנה האחרונה שלו ז'אנג למד להערים על המערכת. כדי לצמצם את טביעת הרגל הדיגיטלית שלו הוא דאג שחבר יקנה עבורו כרטיסים במזומן, נסע בכוונה בכיוון הנגדי כדי לבלבל את הבינה המלאכותית המשטרתית ונעזר בנהגים פרטיים כדי לעקוף מחסומים היכן שתעודת הזהות שלו הייתה צפויה להדליק נורות אדומות.

אלא שלמערכות המעקב החדישות ביותר יש פונקציה מיוחדת גם עבור אנשים כמוהו. "זיהוי החלפת רכבים ודפוסים התנהגותיים המעידים על ניסיונות להתחמק מהמערכת או להסתיר מידע, " כפי שנכתב במפרט הטכני של התוכנה שהותקנה בחבל טיאנג'ין.

ואכן, לא מזמן כאשר ז'אנג כיבה את הטלפון הסלולרי בביתו, הוא קיבל כעבור זמן קצר ביקור משוטר שבא לבדוק אם הכל כשורה. "אתה אדם מבוגר ואנחנו לא רוצים שתגיע בטעות למקומות הלא נכונים, " הסביר לו השוטר.

מיליארד וחצי סינים אינם טועים – מכריז הביטוי הנודע. עד כמה שהדבר תלוי בשי ג'נפינג והדיקטטורה הטכנולוגית שלו, הוא גם לא יאפשר להם לטעות.